

Motion till riksdagen 2009/10:K6

**av Anne-Marie Pålsson m.fl. (m, c)
med anledning av framst. 2009/10:RS4**

Uppföljning av riksrevisionsreformen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som mening vad som anförs i motionen om inrättandet av ett särskilt revisionsutskott.

Bakgrund och motivering

Den 1 juli 2003 bildades Riksrevisionen. En för svenskt vidkommande unik händelse, för det var första gången på nästan 200 år som en ny konstitutionell myndighet bildades.

Riksrevisionen, som är riksdagens kontrollorgan, ingår därmed som del i den grundlagsstadgade kontrollmakten. En närmare beskrivning av dess uppdrag återfinns i RF 12 kap 7 §.

Men Riksrevisionens korta levnad har kantats av problem. I stället för att låta organisationen i lugn och ro finna sina arbetsformer, tillsattes emellertid redan fyra år efter Riksrevisionens tillblivelse en parlamentarisk utredning med uppgift att se över verksamheten.

Utredningen har nu presenterat sina förslag (2008/09:URF1 och 2008/09:URF3) som innebär ett antal förändringar, där ett av de mest långtgående handlar om mottagandet och behandlingen av Riksrevisionens rapporter.

I korthet innebär det att styrelsen ska avvecklas och att rapporterna ska sändas direkt till ansvarigt utskott i riksdagen. För att säkerställa den parlamentariska kontrollen av och insynen i Riksrevisionen, föreslås också att ett insynsråd tillsätts. Detta råd ska dock inte tilldelas några befogenheter.

Riksdagsstyrelsen har valt att ställa sig bakom utredningens förslag i detta avseende. Detta är beklagligt för den föreslagna ordningen innebär att Riksrevisionen som kontrollinstrument försvagas i stället för att förstärkas. Konsekvensen av det är att riksdagens grundlagsenliga kontroll av regeringen tun-

Fel! Okänt namn på

nas ut. Ur riksdagens perspektiv är det svårbegripligt att riksdagens eget organ – riksdagsstyrelsen – frivilligt tar initiativ till en sådan ytterligare försvagning av riksdagens funktion.

Att föreslå att styrelsen ska avvecklas är nu inte så mycket att orda om. Den var en kompromiss från början. Men att föreslå att fackutskotten ska sköta hanteringen av de granskningsrapporter som riksrevisionen lämnat, vittnar om en allvarlig okunnighet om vad revision innebär.

Fackutskotten behandlar regeringens politik och förslag till åtgärder.

Men Riksrevisionen granskar inte politiken som sådan. Riksrevisionen granskar om regeringens politik genomförs på det sätt som riksdagen beslutat och i enlighet med de lagar som riksdagen också beslutat om och som reglerar regeringens handlande.

Riksrevisionens granskningar handlar alltså inte om ”om” utan om ”hur”.

Bara för att fackutskotten är något av experter på den politik som ligger inom deras ansvarsområde finns inga garantier för att de har kompetens att bedöma revisionsfrågor. Tvärtom, det ligger i sakens natur att ett utskott inte både vill förordna en viss politik och sedan kritisera densamma.

Vill vi att riksdagen ska sköta sin kontrollfunktion på ett effektivt sätt vore det mycket bättre att införa den modell som den breda majoriteten av EU-länder valt – den med ett särskilt revisionsutskott.

Det skapar kontinuitet i kontrollfunktionen och ger förutsättningar för utskottets ledamöter och kansli att bygga upp den kompetens och erfarenhet som behövs för att granskningsarbetet ska fungera effektivt.

Låter vi dessutom revisionsutskottet bestå av erfarna politiker och ledamöter med intresse för och kunskap i revisionsfrågor bli förutsättningarna goda för att kontrollfunktionen ska skötas med klokskap och omdöme.

Med den lösning som utredarna föreslår och som riksdagsstyrelsen ställer sig bakom bekräftas än en gång bilden av Sverige som ett konstitutionellt u-land. Vi var bland de sista länderna som införde en oberoende riksrevision och vi tillhör den lilla minoritet som vill försvaga banden mellan riksdagen och Riksrevisionen.

Stockholm den 9 december 2009

Anne-Marie Pålsson (m)

Solveig Ternström (c)

Eva Selin Lindgren (c)